

[Finansministeren.]

virksomhederne i tilfælde af dødsfald, og det er ikke bare et spørgsmål om en eller anden arveafgift. Det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at problemerne skærpes, når man får en skærpet arveafgift, men det virkelige problem fremstillede hr. Bernhard Baunsgaard helt korrekt, det er nemlig arvedelingen, det er den, der i allerhøjeste grad skaber problemer, bl. a. for landbruget. Jeg ved godt, at i de fleste tilfælde klarer man disse problemer inden for landbruget, og vi ved også godt hvordan. Det er vel også nok rigtigt, at det er blevet et industriproblem nu, og derfor tror jeg, at det er meget, meget vigtigt, at man tager hele dette spørgsmål op og begynder at se på problemerne ud fra et samfundshensyn, altså betragter en arbejdende virksomhed i et samfund som det primære fremfor dette, at det skal være nogle personer, der skal eje en eller anden pengekapital, som har tilknytning til den pågældende virksomhed. Det ville være et stort fremskridt, hvis vi kunne få den betragtning ind i hele diskussionen omkring arvelovgivning, at det er virksomhederne, vi skal beskytte, det er dem, samfundet lever af, og det er dem, der skal tages hensyn til, ikke de enkelte personer, selv om vi dog vel nok alle sammen stadig væk vil sige, at der i forholdet forældre-børn er en så tæt tilknytning, at man dér fortsat ønsker, at der skal være muligheder for en vis arv på nogenlunde rimelige betingelser.

Jeg ved ikke, om der er mulighed for i udvalget at komme dybere ind på de ting, som jeg her har nævnt, og som hr. Bernhard Baunsgaard faktisk gav anledning til, men det kan vi jo se.

Hr. Poul Schlüter gik også lidt tilbage i historien, hvad jeg selv havde givet anledning til ved fremsættelsestalen, hvor jeg var inde på professor Bircks udtalelser dengang. Det er rigtigt, at han var konservativ. Han var nu frikonservativ, mener jeg, på det tidspunkt, eller måske var det et år senere, jeg er ikke så stiv i historien, men det var heller ikke det, jeg ville tale om, men bare sige, at det, hr. Poul Schlüter her sagde, mener jeg beviser lige præcis det modsatte af det, hr. Poul Schlüter ville bevise, for hr. Poul Schlüter sagde, at man havde håbet den-

gang på en 6 pct. arveskat, og så blev det altså 5. Det lyder selvfølgelig ikke af noget i forhold til vore dages satser, men hr. Poul Schlüter glemte helt at tænke på, hvad indkomstskatten var dengang, og det er da det, man skal sammenligne med. Det har jeg fået undersøgt i mellemtiden i skattedepartementet. Den var 2 1/2 pct. for indtægter over 100.000 kr., og så synes jeg, at hr. Poul Schlüter med sine udmærkede tal her har vist, at de satser, vi arbejder med her i arveafgiftsforlaget, er alt for små i forhold til de indkomstskatter, vi har nu, hvis vi endelig skal lave den sammenligning.

Så vil jeg i øvrigt sige — og det er både til hr. Poul Schlüter, hr. Kofoed, hr. Bernhard Baunsgaard og også til hr. Ømann — at jeg er villig til at drøfte de mere principielle spørgsmål, som har været nævnt. Der er det, som jeg også selv tidligere har sagt noget om, med de faste samlivsforhold osv. osv. Jeg tror ikke, jeg her behøver at remse hele den stribe af problemer op, der ligger i arvelovskomplekset. Jeg er helt enig i, at der bør gøres noget ved det. Der er nogle grelle eksempler på, at folk efter vores nutidige opfattelse bliver behandlet helt forkert. Det er ikke bare et spørgsmål om, hvorvidt de papirløse ægteskaber skal have samme stilling som ægteskaber med papir, men der kan også gøres andre betragtninger gældende. Der kan være to søstre, der har boet sammen hele livet osv. Jeg synes absolut, det må være rigtigt at tage alle disse problemer op.

Nu er dette lovforslag imidlertid ikke et forslag om en almindelig revision af arveloven. Jeg var selv lidt inde på det i 1967, fik lige begyndt at kigge på det, men det blev ikke til noget. Jeg vil meget gerne se på disse og en hel række andre problemer i arveloven, men jeg synes ikke, det hører med i dette lovforslag, som er forholdsvis enkelt, fordi det går ud på, at man skal regulere disse forskellige satser i selve loven.

Så vil jeg godt sætte en meget tyk streg under det, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde — vi er altså meget mere enige om dette lovforslag end om det forrige — at hvis man i visse tilfælde vil undgå at trække penge ud af virksomhederne, så er det ikke nogen urimelig tanke her ved arveloven, som jeg også sagde det vedrørende lovforsla-